

ROY, Jules van, arts (Ledeberg 4 juli 1880 - 's-Gravenhage 10 december 1940).

Broer van Alfons en Robert. Woonde als kind in Nevele, een welvarend dorp, waar een kern van Vlaamsgezinde vrijzinnige families was ontstaan. Lager onderwijs in de dorpschool en atheneum aan een kostschool in Wallonië. Na zijn medische studie aan de universiteit te Gent, vestigde hij zich als arts in deze stad. Later werd hij scheepsarts bij de Holland-Amerikalijn.

In zijn studententijd speelde hij een belangrijke rol in de opstand der Vlaamsgezinde jonge liberalen van 't Zal wel Gaan tegen de voorgdij van de liberale partij. In 't Zal wel Gaan raakte Van Roy bevriend met Hendrik de Man. Van Roy was tevens een van de oprichters van Ter Waarheid (z. aldaar) en wilde buiten de gevestigde partijen om voor de Vlaamse zaak ijveren.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog werkte hij mee aan de activistische krant *De Nieuwe Gentsche Courant* (z. aldaar). In 1918 verliet hij België en nam aldus geen deel aan de strijd tussen de verschillende richtingen in de wereld van oud-activisten en fronters.

Op het einde van zijn leven, vooral na de grote economische crisis die in 1929 begon, heeft hij zich zeer geïnteresseerd voor de hervormingspogingen op monetair gebied.

LITERATUUR: K. van de Woestijne en H. Teirlinck, *De Leemen Torens*, 2 dln. (1928; ook verschenen in K. van de Woestijne, *Verzameld Werk*, VII, 1948 en in H. Teirlinck, *Verzameld Werk*, V, 1965).

LEO PICARD